

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg kan bekræfte, at jeg som dobbeltminister – miljøminister og minister for nordiske anliggender – i perioden 10. september 1982 til 1. august 1986 har foretaget 60 rejser, som det fremgår af statsministerens svar til finansudvalget den 22. august 1986. Af disse rejser er 24 rejser foretaget som minister for nordiske anliggender. Som miljøminister er yderligere foretaget 18 rejser til nordiske lande, 10 rejser til andre europæiske lande, 2 EF-rejser og 6 rejser til oversøiske lande.

Rejseaktiviteten må altså ses i forbindelse med det af regeringen højt prioriterede nordiske samarbejde samt ikke mindst den kendsgerning, at miljøproblemer ikke kender til landegrænser.

Skal vi gøre noget ved miljøproblemerne – og det er der bred enighed om i folketinget – må det nødvendigvis medføre rejseaktivitet, især når Danmark på visse områder som bekæmpelse af svovlforurening og på genteknologiområdet er et foregangsland.

Spm. nr. S 1662

Til *justitsministeren* (26/8 86) af:

Dohrmann (FP):

»Er ministeren enig i, at eventuelle flygtningecentre ved grænsen til Vesttyskland kun kan anvendes som tilsigtet, hvis det alene bliver politiet, der foretager de nødvendige undersøgelser og afgørelser, samt at asylsøgerne i de pågældende centre bliver isoleret i denne periode?«

Begrundelse

Efter fremskridtspartiets opfattelse vil det eneste rigtige være, at folketinget ændrer den nugældende udlændingelov, således at politiet igen får beføjelser til at afvise de lange rækker af bekvemmelighedsflygtninge, der nu oversvømmer landet. Ideen med at oprette såkaldte modtagelsescentre ved grænseovergangen er kun en lappeløsning, der ikke vil ændre ret meget. Helt afgørende er det imidlertid, at det i givet fald bliver under politiets fulde ansvar og kontrol – uden nogen indblanding eller medvirken fra eksempelvis Dansk Flygtningehjælp. At asylansøgerne bør holdes isoleret, indtil deres forhold er undersøgt, må ligeledes være helt selvfølgeligt, da de personer, der tidligere har søgt

asyl i Vesttyskland, ellers blot forsvinder i 48 timer, hvorefter vesttyskerne nægter at modtage dem igen.

Svar (3/9 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter udlændingelovens § 53 a, stk. 3, kan direktoratet for udlændinge, efter at sagen har været forelagt for Dansk Flygtningehjælp, bestemme, at afgørelsen i en sag, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, ikke kan indbringes for flygtningenævnet. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det er forudsat, at direktoratet ikke træffer bestemmelse om, at sagen ikke kan indbringes for nævnet, hvis Dansk Flygtningehjælp finder det uforsvarligt.

Der er således ikke inden for lovens rammer mulighed for at lade politiet træffe afgørelse i disse sager.

Direktoratet for udlændinge og Dansk Flygtningehjælp har over for justitsministeriet oplyst, at man er enige om i medfør af udlændingelovens § 53 a, stk. 3, at behandle en række sager, hvor et andet land er 1. asyl-land, efter en særlig kort procedure. Der er i den forbindelse oprettet asylcentre i Rødbyhavn og Padborg, hvor de pågældende asylansøgere skal opholde sig, mens deres ansøgninger behandles.

Det er tanken, at der i disse sager skal træffes afgørelse om 1. asyllandsspørgsmålet i løbet af 1 til 2 dage.

Det er forudsat i forarbejderne til udlændingeloven, at der ikke vil blive tale om, at de asylsøgende er de facto frihedsberøvede, mens de opholder sig på centrene. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at det er forudsat, at sagsbehandlingen på det pågældende center koncentrerer sig ganske få dage, hvorfor det vil være nødvendigt, at de pågældende en stor del af tiden er til stede på centrene. Det kan derfor blive nødvendigt at anvende udlændingelovens retsmidler for at sikre de pågældendes tilstedeværelse på centrene i det for sagsbehandlingen nødvendige omfang.

Spm. nr. S 1663

Til *økonomiministerens* (26/8 86) af:

Svend Heiselberg (V):